

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/96/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010383
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6719010383.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Bc. Viktora Marka, Ph.D., v trestnej veci obžalovaného R. B., nar. XX.XX.XXXX v P., trestne stíhaného pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 30. septembra 2021 o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/100/2019 zo dňa 31.05.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného R. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 5T/100/2019 zo dňa 31.05.2021 samosudkyňa Okresného súdu Zvolen podľa § 280 ods. 2 Tr. por. trestnú vec obžalovaného R. B. pre skutok kvalifikovaný obžalobou ako prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

ako podielový spoluvlastník v podiele 1/6 k rodinnému domu č. 1154/25 na ulici F. mestom v P., postaveného na parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX a XXXX/XX, vedenom na LV č. XXXX v katastrálnom území P., a k nemu prináležiacich pozemkoch, dňa 07.09.2018 v presne nezistenom čase medzi 18:00 hod. a 23:30 hod., vymenil na budove garáže, letnej kuchynky a jednej izby v rodinnom dome zámky na vstupných dverách, pričom kľúče od nových zámkov neodovzdal poškodenej D. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. mestom č. XXXX/XX, XXX XX P., ktorá je podielovou spoluvlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti v podiele 5/6 a ktorá predmetný rodinný dom užíva, následne dňa 11.10.2018 v čase medzi 10:00 hod. a 15:15 hod. vošiel cez zatvorenú neuzamknutú bráničku do dvora predmetného rodinného domu a prešiel k dreveným vchodovým dverám, ktoré odomkol pravým kľúčom, tieto následne zvesil z pántov, naložil ich do svojho osobného motorového vozidla a odviezol na presne nezistené miesto, pričom rodinný dom nechal dokorán otvorený, a následne dňa 13.10.2018 v čase o 10:00 hod. vošiel cez zatvorenú neuzamknutú bráničku do dvora predmetného rodinného domu a prešiel k vchodovým dreveným, sčasti preskleným dverám rodinného domu, ktoré tam namiesto pôvodných zvesených dvier založila poškodená D. Ľuptáková, tieto zvesil z pántov a následne naložil ich do svojho osobného motorového vozidla a previezol na presne nezistené miesto, pričom rodinný dom nechal dokorán otvorený,

postúpil Okresnému úradu Zvolen, odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie predmetného skutku ako priestupku.

Podstatným pre záver samosudkyne bolo, že konanie obžalovaného nenaplnilo všetky zákonom požadované znaky prečinu, pre ktorý bola na jeho osobu podaná obžaloba a nemožno ho posúdiť ani ako iný trestný čin podľa osobitnej časti Trestného zákona. V danom prípade absentuje znak objektívnej stránky trestného činu podľa § 218 ods. 1 Tr. zák., ktorej obligatónnymi znakmi je, že konaním

obžalovaného došlo k neoprávnenému zásahu do práv k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru ako predmetu vlastníctva.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej poukázal na skutočnosť, že v danej trestnej veci bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 28.02.2020 oslobodený spod obžaloby z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Stotožnil sa aj s argumentáciou okresného súdu, podľa ktorej ako spoluvlastník nehnuteľnosti nemôže byť neoprávnenou osobou, ktorá zasahuje do vlastníckych práv. Skutočnosť, že vykonával svoje vlastnícke práva, ako to vyplýva zo skutkových okolností, vylučuje aj spáchanie akéhokoľvek priestupku. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a oslobodil ho spod obžaloby.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť obžalovaného nebola dôvodne podaná, pretože v danom prípade boli splnené zákonné podmienky na postúpenie veci podľa § 280 ods. 2 Tr. por. v zmysle ktorého súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok.

Podľa § 8 Tr. zák., trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého uznesenia a celého spisového materiálu musí konštatovať, že okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol dôvody, ktoré viedli k jeho rozhodnutiu, objasnil, ktoré dôkazy na ustálenie skutkového stavu vykonal, ako ich hodnotil, k akým právnym záverom dospel a akými úvahami sa pritom spravoval. Odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá všetkým hľadiskám obsiahnutým v ustanovení § 176 ods. 2 Tr. por., pričom prejednávanej veci okresný súd venoval náležitú pozornosť. Keďže krajský súd sa s dôvodmi napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu stotožnil, v podobnostiach na nich poukazuje.

Na základe vykonaných dôkazov mal aj krajský súd za preukázané, že medzi obžalovaným a poškodenou pretrvávajú dlhodobé nezhody, týkajúce sa užívania spoločného rodinného domu, ktorý je predmetom ich spoluvlastníctva, pričom mieru, akou sa podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva vyjadrujú ich podiely. Väčšinouv podielovou spoluvlastníčkou rodinného domu je poškodená (v podiele 5/6) a ďalším podielovým spoluvlastníkom je obžalovaný (v podiele 1/6), pričom ich matka D. B., rod. G., má k rodinnému domu zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve neobmedzeného doživotného bývania a užívania rodinného domu (ako to vyplýva z výpisu z listu vlastníctva č. 4854 na č.l. 33-34).

Krajský súd na základe ustáleného dôkazného stavu nemá pochybnosti o tom, že nastali faktické okolnosti, ktoré protiprávne konanie obžalovaného skutkovo vymedzujú, čo sa premietlo do skutkovej vety obžaloby. Ostatne, úplnosť a správnosť skutkového stavu nebola predmetom námietok sťažovateľa v tomto konaní. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku, krajský súd akcentuje, že výsledky vykonaného dokazovania nepreukázali, že by protiprávne konanie obžalovaného naplnilo všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru tak ako je právne kvalifikovaný v sťažnosťou napadnutom uznesení. Absentoval obligatórny znak objektívnej stránky uvedeného trestného činu, ktorým je existencia takého konania zo strany obžalovaného, ktoré by bolo zásahom do výkonu vlastníckeho práva poškodenej k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru, a to v podobe závažného excesu presahujúceho rámec ich súkromnoprávných vzťahov. Je potrebné si uvedomiť, že trestné právo je prostriedkom ultima ratio, teda má byť použité len ako najkrajnejší prostriedok a len pri najzávažnejších porušeníach súkromnoprávných vzťahov. Z listinných dôkazov je pritom zrejmé, že poškodená v snahe upraviť majetkové pomery s obžalovaným podala na civilnú súd žalobu o zrušenie a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 19C/24/2018. Okresný súd dôsledne objasnil

skutkový stav, ozrejmil povahu konania obžalovaného, spočívajúceho (už len stručne povedané) vo výmene zámok na dverách a opakovanom zvesení a odnesení dvier za účelom zabezpečenia prístupu jeho matky do rodinného domu, ktoré konanie aj správne vyhodnotil ako konanie, ktoré nemalo za následok neoprávnené bránenie poškodenej v užívaní rodinného domu, pretože táto mohla rodinný dom aj naďalej nerušene užívať. Obžalovaný sa v rodinnom dome nenachádzal, poškodenej nijakým spôsobom nezamedzil prístup do rodinného domu, ani jej inak nebránil vo výkone jej vlastníckych práv. Predovšetkým však je potrebné si uvedomiť, že nielen poškodenej, ale aj obžalovaný je podielovým spoluvlastníkom rodinného domu v podiele 1/6, ktorý ideálny podiel vyjadruje jeho vlastnícky vzťah k spoločnej veci a zároveň mieru jeho účasti na vlastníckom práve k spoločnej veci. Aj vzhľadom k tomu, že medzi obžalovaným a poškodenej nedošlo k dohode o spôsobe užívania spoločnej veci (vyčlenením časti, ktorú by spoluvlastníci užívali), neprichádza do úvahy záver súdu, že obžalovaný je neoprávnenou osobou, ktorá zasahuje do (spolu)vlastníckych práv poškodenej k ich spoločnej nehnuteľnosti.

Nakoniec, krajský súd sa stotožnil s právnym záverom okresného súdu o tom, že výsledky vykonaného dokazovania nasvedčujú tomu, že konanie obžalovaného by mohlo byť posúdené ako schválnosť a provokácia vo vzťahu k spoluvlastníčke spoločnej nehnuteľnosti a naplňať znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na uvedené okresný súd správne podľa § 280 ods. 2 Tr. por. postúpil vec orgánu príslušnému na prejednanie priestupku, ktorým je Okresný úrad Zvolen, odbor všeobecnej vnútornej správy.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol sťažnosť obžalovaného ako nedôvodnú.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.